

સલામી સવારની..
(૨૧૪૮ જયંતી વર્ષ)
સરકારે ચૂંટણીના ચોકમાં ચણ નાખી દીધું,
કર્મચારીઓને કર્મી-કર્મીને કણ નાખી દીધું,
બણ-બણે જીવતા બધા નિર્ણયમાં ચૂંટણીની -
લોકો શીંગડા ભરાવે પહેલાં નીરણ નાખી દીધું.

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

ચિંતન
મર્યાદામાર્ગ વૈરાગ્યબાવેડવિ ગતિ: સત્તમ્ ।
ચિન્તાસન્તાનહત્તરોડપ્પાચાર્ય પરદેશવ: ॥

ઉપરોક્ત શ્લોક કિર્વાણ સંસ્કૃત સુભાષિતમાંથી લેવામાં આવેલ છે. મર્યાદા માર્ગમાં વૈરાગ્યના અભાવમાં પણ સર્જનોની ગતિ થાય છે. કારણ કે શ્રીમદ્ આચાર્યચરણના રેણુઓ ચિંતાના સમૂહનો નાશ કરે છે. મર્યાદા માર્ગની એવી રીત છે કે જ્ઞાનવૈરાગ્યના પરમ ગતિ થાય છે. જેટલા સાધન જીવ કરે છે. તે પ્રમાણે ઉત્તમ ગતિની કક્ષાઓ તે પ્રાપ્ત કરે. જે વધારે સાધના કરે તે વધારે ફળ પ્રાપ્ત કરે. મર્યાદા માર્ગ એટલે પ્રમાણ માર્ગની એવી રીત છે કે જ્ઞાનથી બ્રહ્માના લોકમાં સત્યલોકમાં ગતિ થાય પરંતુ એમ સાધનનુસાર ફળ પ્રાપ્તિ થાય એવી રીતે પુષ્ટિમાર્ગમાં નથી. જેમણે નિજ આત્માને નિવેદિત કર્યો છે એવા ભગદીયોએ ચિંતા કદાપિ ન કરવી. પ્રભુ શરણ આવેલા જીવોએ કદાપિ કોઈ પણ પ્રકારની ચિંતા કરતલ્ય નથી.

સુવિચાર

- શિલ્પ એટલે યોગ, ઉદ્યોગ અને સહયોગનો ત્રિવેદી સંગમ - વિનોબા ભાવે
- નિષ્કપટતા અને સરળ શ્રદ્ધા એ પ્રભુના દરબારના માર્ગો છે - રામકૃષ્ણ પરમહંસ
- જ્ઞાનથી એકતા જન્મે છે, અજ્ઞાનથી ભેદ - જીવન પાલેય
- ઈશ્વર બધા મનુષ્યઓમાં છે પણ, બધાં મનુષ્યો ઈશ્વરમાં નથી, એટલે જ તેઓ દુ:ખ ભોગવે છે - રમણ મહર્ષિ
- હે દયાળું! આપો દયાનો મને હિસાબ પ્રથમ, નહીં તો પાપનો મારી કરો હિસાબ નથી - અમૃત ઘાયલ
- યહાં હર કોઈ યાત્રી હે, કઈ લોગ ગતલ્ય કે લિયે ઈતજાર કરતે હે, કેવલ કુછ ઈ યાત્રા કા આનંદ લેતે હે - ઝોશો
- આજનું ઔષધ: અડધી ચમચી સિંધવ મીઠુંમાં પાંચ લીંબુનો રસ અને બે ચમચી ઓલિવ ઓઈલ મિક્સ કરી હાથપગ પર મસાજ કરવાથી, હાથપગની કાળાશ દૂર થાય છે. (સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા

અતિ ધનવાન શેઠે ક્યારેક સાચા રસ્તે તો ક્યારેક ખોટા રસ્તે ખૂબ ધન સંચય કર્યો. કોઈ કોઈ વાર દયા આવી જાય તો સગાને થોડી ઘણી આર્થિક મદદ પણ કરી. એવામાં જીવલેણ રોગ લાગુ પડતા શેઠનું અચાનક મૃત્યુ થયું. યમદૂતો શેઠને લઈ યમરાજ પાસે જતા હતા ત્યારે શેઠે યમદૂતોને કહ્યું, 'મારો થોડો વાર માટે ઘરે પાછા ફરવું છે, મારા પરિવારના સભ્યોને મળવું છે.' યમદૂતે એ કહ્યું, 'અમારો નિયમ છે કે જેમને પૃથ્વી પરથી લીધા હોય તેમને યમદેવ પાસે હાજર કરવા આમ છતાં યમદેવ પરવાનગી આપે તો તમને ઘરે જવા મળી શકે.' યમદેવ પાંચ મિનિટ શેઠને પરવાનગી આપી. શેઠ પૃથ્વી પર આવ્યા. પોતાના ઘરમાં પ્રવેશ્યા અને બે જ મિનિટમાં તો દોઢાં દોઢાં યમદૂતો પાસે આવીને બોલ્યા, 'યાલો, જલ્દી જલ્દી, યમદેવ પાસે પહોંચી જઈએ.' યમદૂતો શેઠની આવી અધીરાઈ જોઈ અચરજ પામ્યા એમણે શેઠને કારણ પૂછ્યું ત્યારે શેઠે કહ્યું, 'હું માનતો હતો કે મરી વિદાયથી મારા પરિવાર જોઈ આશાવાનું હશે, દુ:ખી હશે, પણ મેં જઈને જોયું તેઓ મારી સંપત્તિની વહેંચણી માટે ઝગડાના હતા. કોઈક એવું કહેતું હતું કે શેઠમાં સમજ ક્યાં હતી? કોઈ બોલતું હતું શેઠ સાવ મૂર્ખ હતા. આવું બધું સાંભળી મને મારા પરિવારજનો પર ખૂબ ગુસ્સો આવ્યો છે. તેઓનો રસ મારી સંપત્તિમાં હતો અને મારી વિદાયનો કોઈને અકસોસ ન હતો.' યમદૂતે કહ્યું, 'જુઓ શેઠ સહુને આ સત્ય સમજાવે છે ખરું, પણ સમજવામાં ઘણો વિલંબ થાય છે. હવે તમારી સાથે કોઈ નથી. ન સંપત્તિ કે ન સગાંવડાં. હવે માત્ર કર્મ.'

મહત્વાકાંક્ષાની કોઈ સીમા નથી હોતી

પવિત્ર પર્યુષણ પર્વ અને ગણપતિ મહોત્સવની સંગત વચ્ચે રાજકારણની રંગત પણ 'કોમન મેન' માટે મનોરંજન ઉપરાંત આશ્વાસન બની રહે છે. ગુજરાતમાં સત્તા પલટો થયો છે. થોડાં આંસુ ખર્ચાં છે, ઘણા નિસાસા શમી ગયા છે. નિવૃત્ત કરી દેવાયેલા 'ગુજરાતના નાથ' કહે છે: હું તો કાયમી 'સીએમ' છું. એમનો કહેવાનો અર્થ છે કે પોતે 'કોમન મેન' વાળા સીએમ છે. એ પદ પરથી તો એમને કોઈ ક્યારેય હટાવી શકવાનું નથી. નાયબ મુખ્યમંત્રી લોકનજર કરુણાંત કથાના નાયક બની રહ્યાં છે. તેઓએ રાજીનામું આપ્યા પછી રાજ્યપાલ સાથે નવા વચગાળા મુખ્યમંત્રીના અણવર તરીકે દોડી જવાને બદલે પોતાના મતવિસ્તાર મહેસાણામાં જવાનું પસંદ કર્યું. ત્યાં જઈને પોંખારો પાંખો કે જ્યાં સુધી મારું સ્થાન પ્રજાજનોના હૃદયમાં છે ત્યાં સુધી મને કોઈ હટાવી શકવાનું નથી. સૂકી લીલી, ચડતી પડતી તો આવેને જાય. વળી ગાડી હું જ ચક્રી ગયો એવું ક્યાં છે? બીજા પણ કતારબંધ ઊભેલા હતા. પછી ભૂપેન્દ્ર

પટેલને પોતાના જ માણસ અને નાતીલા ગણાવી એમના પ્રત્યે શુભેચ્છા પણ વ્યક્ત કરી. નામજોગ 'નીતિન' ગડકરી ક્યારેક ભારતીય જનતા પાર્ટીના રાષ્ટ્રીય અધ્યક્ષ હતા. એમની મંત્રી તરીકેની કારકિર્દીમાં પણ એ મહારાષ્ટ્ર સરકાર હોય કે કેન્દ્ર સરકાર: શ્રેષ્ઠ જ રહ્યા છે. યોગાનુયોગ રાજસ્થાન વિધાનસભામાં 'સંસદીય લોકતંત્ર અને જન અપેક્ષા' વિષય પર રાષ્ટ્રીય પરિસંવાદમાં બોલતા એમણે કેટલીક માર્મિક વાતો કરી. એમણે કહ્યું કે આ જગતમાં કોઈ સુખી નથી. કારણ કે સુખી માણસને હજી વધારે સુખી થવાની લાલસા પીડ્યા કરે છે. ધારાસભ્ય દુ:ખી છે કારણ કે એને પ્રધાન બનવાની તક નથી મળી. જેને પ્રધાન બનવાની તક મળી છે તેને સારું, મલાઈદાર કે પ્રતિષ્ઠાવાળું ખાતું નહીં મળ્યાનું દુ:ખ રહે છે. સારું ખાતું સંભાળનારા કેબિનેટ મંત્રીને મુખ્યમંત્રી બનવા નહીં મળ્યું એનો અસંતોષ હોય છે. અને મુખ્યમંત્રી પદે બિરાજેલા મહાનુભાવોને પોતાનું એ પદ ક્યાં સુધી ટકશે - એની ચિંતા કરી પાતી હોય છે. ગુજરાતમાં થયેલા નેતૃત્વ પરિવર્તન સામેનો આ આડકતરો કટાક્ષ ગડકરીના મોટીની સામેના અસંતોષનો પડઘો પણ પાડે છે. સત્તામાં રહેવા માટે પાર્ટીના ઠાઠકમારને એક પછી એક મુખ્યમંત્રીઓને ગાજર-મૂળાની જેમ ફેંકી દઈ એમની જગ્યાએ નવા અને બિન વિવાદાસ્પદ નેતાઓને બેસાડવાની પ્રક્રિયા હાથ ધરી છે. એ પ્રક્રિયા હેઠળ ચાર માસનાં ટૂંકા ગાળામાં ઉત્તરાખંડમાં બે મુખ્યમંત્રીઓ કચરાટોપલી ભેગા થયાં છે, ધરાર પદે તેયાર ન થાય એવા ક્ષણોટકા મજબૂત મુખ્યમંત્રીને રુખસદ અપાઈ છે અને છેલ્લે ગુજરાતના સૌમ્ય અને સંવેદનશીલ જૈન મુખ્યમંત્રીને 'મિચ્છામિ દુઃકડં' કહી દેવાયું છે. ગુજરાતને જે નવું નેતૃત્વ સાંપડ્યું છે તે ભૂપેન્દ્ર પટેલ અમદાવાદની સરહદ બહાર બહુ ઓછું જાણીતું નામ છે. પણ તેઓ દાદા ભગવાનના ભક્ત છે અને એમને દીપક

તાંત્રીસ્થાનેથી...

ભગવાનના મંદિરે તે નિરાશ ઊભો હતો...

શિવભક્તિનો શ્રાવણ પુરો થયો ત્યાં ગજાનના ગણપતિની સવારી જાણે આવી પહોંચી હોય તેમ ગણેશ ઉત્સવ ઉજવાઈ રહ્યો છે. તો સાથે સાથે શક્તિની ભક્તિ માટે પગપાળા અંબાજી જનાર પદયાત્રીઓ માટે વિસામા માટે મોટા મોટા મંડપો રસ્તાની બાજુમાં શોભી રહ્યા છે. તેમાં પદયાત્રીઓ માટે ભોજન, આરામની સગવડ સાથે ચિકિત્સા સુવિધા ઊભી કરી સેવાભાવી કાર્યકરો રસ્તે પસાર થતાં પદયાત્રીઓને બોલાવી બોલાવી તેમની સેવાનો લાભ લઈ રહ્યા છે. તો સામી બાજુ મોટાં મોટાં હોટલોમાં સ્મિત રેલાવતાં નેતાઓના બે હાથ જોડેલા ફોટાઓ નજરે પડે છે. જે પદયાત્રીઓ અને પસાર થતાં રાહદારીઓની નજરે ચડે તે રીતે મુકવામાં આવેલ છે. કારણ કે ચૂંટી નજીકમાં છે. વિખરાયેલા વાળ, મેલાંધેલાં કપડાં અને ઉધાડા પગ, કેટલાક દિવસથી રજળપાટથી થાકેલો તેનો ચહેરો જોતાં તેની સ્થિતિનો ખ્યાલ આવે છે. તેની માં તેને વ્હાલથી કનેયો કહેલી, અને પિતા કાનુડો કહેતા પણ લોકો તેને કનુડિયો કહે છે. કનુને આ બીલકુલ ગમતું નથી પણ શું કરે? કોઈને કહેવું હોય તે કહે પણ દયા રાખતા હોય તો કેવું? એ વિચાર કરતો કરતો કનુ મંદિરની બાજુમાં બનાવેલ ગણપતિ ઉત્સવના મોટા મંડપ પાસે પહોંચ્યો. આરતીની તૈયારી થતી હતી. મોટા મોટા થાળમાં પ્રસાદ ધરાવેલ તેમાં લાડુ, બુંદી, બરકી વિગેરે જોઈ કનુના મોમાં પાણી આવી ગયું. આરતી બાદ પ્રસાદ લેવા માટે લોકોની લાંબી લાઈન લાગી

હતી. સંકોચ સાથે તે પણ લાઈનમાં ઊભો રહી ગયો. મીઠાઈ જોઈ તેનું મન તલપાપડ થયું. સહનશક્તિ હદ વટાવી ગઈ. તેણે પુજારીની સામે પોતાના બંને હાથ ફેલાવી દીધા. અને લાચાર નજરે તેની સામે જોઈ રહ્યો. તે પ્રસાદના કાલ્પનિક સ્વાદમાં ડુબેલો હતો. ત્યાં પુજારીએ તેને ધમકાવી નાંખ્યો. 'એય છોકરા, હટ અહીંથી અહીં અમે કઈ ખેરાત કરવા બેઠા છીએ કે બે હાથ પહોંળા કરી ઊભો રહી ગયો છે.' તે ચૂપચાપ, વિચારશૂન્ય લાલસામાં સરકી પડ્યો, જેથી કાલ્પનિક સ્વાદ યથાર્થમાં બદલાઈ જાય. અને અજણતાં જ તેના હાથનો પદાર્થ જીભની યાદી ગયો. તેનું મન ખાટું થઈ ગયું. ભગવાનના મંદિરે તે નિરાશ ઊભો હતો. કકડીને લાગેલી ભૂખે તેને બેચેન કરી દીધો. તેનું બાળ મન વારંવાર મીઠાઈના ભરેલા થાળો જોઈ લલચાતું હતું. તેણે જોયું કે એક દંપતિ હમણાં જ કારમાંથી ઊતરી આ તરફ આવ્યું. તેમણે પચ્ચાસની કકડડતી નાંટ કાઢી હાથ લંબાવ્યો. તરત પુજારીએ તેમને એક પેકેટમાં જુદા જુદા પ્રસાદ ભરીને આપ્યું. સાથે ફૂલનો હાર પર આપ્યો. તે દંપતિ માટીની મૂર્તિના પગે લાગતાં હતાં. તો આ તરફ પુજારી તેમને અને નોટને. ઉદાસીન ભાવે તે જોતો રહ્યો. ગાલ પર સરકી આવેલાં ખારાં આંસુના ટીપાંને યાદતો તે ઉભો હતો. ભૂખને કારણે તેને ગજવામાં હાથ નાંખી જોયો પણ કહેતા ગજવાની આરપાર તેનો હાથ નીકળી ગયો.

નવાં કલેવર
નટવર હેડાઉ

મેહૂલો ગાજે ને માધવ નાચે, રૂમઝૂમ વાગે ઘૂઘરડી રે

હોય એટલે એકે એક શબ્દ ભક્તિરસમાં ભીંજાઈને આવ્યો હોય. નરસિંહ તો ચોખ્ખે ચોખ્ખું કહી જ દીધેલું કે " ભૂભળ ભક્તિ પદારથ મોટું, બ્રહ્મલોકમાં નાહિ રે." એવા આપણા આદ્યકવિશ્રી નરસિંહ મહેતાની આ કવિતા છે. અત્યારે વરસાદની સીઝન છે. મેહૂલિયાએ મોડે મોડે મહેર કરી છે. (રાજકોટ-જૂનાગઢ-વિસાવદરમાં તો કાળો કેર કર્યો છે.) હમણાંથી તો રોજેરોજ આકાશમાં વાદળાં ચડી આવે છે, મેઘજળનાઓ થવા લાગે છે, વીજળી ચમકારા કરે છે અને થોડીવારમાં ધડકાડ કરતો વરસાદ વરસવા માંડે છે. શ્રી કૃષ્ણ નાના હતા ત્યારે તે સમયે પણ એકાએક ક્યાંકથી વાદળ ધસી આવ્યાં હશે. વીજળીએ ચમકારા કર્યા હશે. વાદળના અવાજથી કે વીજળીના ચમકારાથી શ્રી કૃષ્ણ કદાચ પહેલાં તો ગભરાઈ ગયા હશે પણ પછી મેઘલીલાથી આનંદીત થઈ ગયા હશે અને તાળીઓ વગાડતા તા થૈ, તા થૈ કરતા નાચવા લાગ્યા હશે. એવું સુંદર ચિત્ર આપણા આદ્યકવિએ આપણી સામે રજૂ કર્યું છે. મેહૂલો ગાજે છે અને એના તાલમાં તાલ મિલાવી માધવ નાચે છે. શ્રી રજનીશજી કહેતા કે આખા વિશ્વમાં નૃત્ય કરતા હોય એવા ભગવાન કેવળ આપવાને મળ્યા છે. બાલકૃષ્ણ નાચે અને એમના પગમાં પહેરાયેલી ઝીણી ઝીણી ઝાંઝરીઓ વાગવા માંડે છે. એ જોઈને ગોપીઓ તાલ-પમવાજ વગાડે છે. મેઘજળના, વીજ ચમકાર, તાલ-પમવાજ, બાળકનું નૃત્ય અને ઘૂઘરડીના ધમકારનું અનેક મિશ્રણ થાય છે. તેમાં પ્રકૃતિ પણ સાથ પૂરાવે છે. દાહુર-મોર -પપૈયા પણ તાલમાં તાલ મિલાવી પોતાના સૂર રેલાવે છે. (ગાંધીનગરમાં હવે દાહુર એટલે કે દેડકાનો અવાજ સાંભળવા મળતો નથી, પણ મોરના ટડૂકા ઘણીવાર કાનના નસીબ ખોલી દે છે. અને પપૈયા તો રામ જાણે કોણે સાંભળ્યા હશે? આપણા રામે તો કદી સાંભળ્યા નથી કે જોયાય નથી.) કહાનો હોય અને વાંસળીની વાત ના આવે એવું તો કેવી રીતે બને? આ સૂરસભામાં કૃષ્ણ પોતાની વાંસળીના સૂર રેલાવી આખા ચિત્રને પરિપૂર્ણ કરે છે. નરસિંહ મહેતા પગની ઝાંઝરી વગાડી છમછમ નાચતા બાળકૃષ્ણનું ચિત્ર આલેખ્યા બેઠા છે તો તેમણે કેવું સ્વપ્ન પહેર્યાં છે તે પણ આ શિલ્પીની કવિ એક લીટીમાં બતાવી દે છે. (આનું નામ લાઘવતા.) કહાનાએ પહેરણ પહેર્યું છે, ચરણાં પહેર્યાં છે, ચોળી પહેરી છે અને ખભે પાળળી લોબરડી એટલે કે કામળી ઓઢી છે. (અંજેજી માધ્યમવાળા બાળકો તો આ લોબરડી શબ્દ સાંભળીને ચકકર ખાઈ બેસે.) આનું સુંદર ચિત્ર જેમને માણવા મળ્યું છે તે જમનાતટ, ગોપીઓ, બંસીવટ બધા ધન્ય છે. અને જેને આ ગીત ગાવાનો લહાવો પ્રાપ્ત થયો તે નરસિંહ મહેતા પણ ધન્ય છે. છેલ્લી લીટીમાં કવિ પોતાની મહતા બતાવ્યા વગર રહી શકતા નથી. મારા મનમાં તો એક એવી પણ શંકા જાગે છે કે ભક્ત કવિએ કૃષ્ણની આ બધી લીલા જોવા તો મહ્વાર ગાઈને મેહૂલિયાને તેડાવ્યો નહીં હોય ને? રામ જાણે!

મનના ઉમંગો
રણછોડ પરમાર

એ આર રહેમાનના સંગીતનો જાદુ

ભારતીય સિનેમામાં એમાં પણ ખાસ કરીને હિન્દી સિનેમામાં ગત સદીનો અંતિમ દાયકો અગત્યનો બની રહ્યો હતો. હિન્દી સિનેમા નવા ટિગ્દશકો દ્વારા ચહેરા બદલી રહ્યું હોય એવો એ દાયકો હતો. આ નવા ટિગ્દશકોએ હિન્દી સિનેમાના મનોરંજનના તત્ત્વો અકબંધ રાખીને પણ નવા વિષયો અને નવી શૈલીએ ફિલ્મો રજૂ કરી અને ટિગ્દશકોએ પોતાની પણ એક આગવી ઓળખ ઊભી કરી. પણ આ બધામાં સંગીતનું મહત્વ પાસું બની રહ્યું અને એમાં એ. આર. રહેમાનના સંગીતે ભારતીય સિનેમા સંગીતને એક નવી ઊંચાઈ બસી. એ. આર. રહેમાન સંગીતકાર તરીકે ઓસ્કારથી સન્માનિત થાય એ પણ ભારતીય સિનેમા પ્રેમીઓ માટે હર્ષની અને ગૌરવની અનુભૂતિ બરાબર હતું. શાસ્ત્રીય અને આધુનિક સંગીતનો સમન્વય એ. આર. રહેમાન જે રીતે કરે છે એણે લગભગ એક દાયકાથી વધુ સમય સુધી જાદુ પાથર્યું હતો. હમણાં 'નેટફ્લિક્સ' પર કીટ સેનન અભિનિત ફિલ્મ 'મીમી' આવી હતી. સરોગેટ મધરના જુદા વિષયને લઈને આવેલી આ ફિલ્મમાં એ. આર. રહેમાનના સંગીતને બાદ કરતા આ ફિલ્મના સંગીતના ખાસ કઈ નોંધ લેવાઈ નહોતી. બાકી 'રંગીલાં, મુંબઈ, રોજા, દિલ છે, યુવા, ગુરુ, સ્વમરોગ મિલેનિયોર, સાચિયા, તાલ, પુકાર' વગેરે કેટલીયે ફિલ્મો સંગીત આજે પણ ગણગણવામાં આવે છે. આ ફિલ્મોના સંગીત માટે અનેક સન્માનો એ. આર. રહેમાનને મળી ચૂક્યા છે. શાસ્ત્રીય સંગીતની સાથે એ જે રીતે ફ્યુઝન કરે છે એ શ્રવણીય બની જાય છે એમાં પણ કવાલી અને કોરસનો ઉપયોગ પણ એ બખૂબી કરે છે. મુંબઈ ફિલ્મનું 'કહેના હી ક્યા' ગીતમાં જે રીતે કવાલી રજૂ થઈ છે કે 'રોકસ્ટાર' ફિલ્મમાં 'ફાયા કુન...' ગીતમાં જે રીતે કવાલી આવે છે એમાં સૂકી સ્પર્શ સંગીતમાં ભળેલો સાંભળી શકાય છે. 'મુંબઈ' ફિલ્મનું અત્યંત જાણીતું ગીત 'તું હી રે...' ઉછળતા દરિયાના મોજ સાથે સંગીતનું જે એક્ય સધાયું છે એ જોવાનું અને સાંભળવાનું બંને રીતે ભાવવિભોર કરે છે. એ.આર. રહેમાન જુદાં વાદ્યો કે પછી એકાદ વાદ્ય દ્વારા થતી અસર માટે પણ જાણીતા છે. 'સ્વદેશ' ફિલ્મના દેશભક્તિના ગીત 'યે જો દેશ હૈ તેરા' માં એ શરણાઈનો ઉપયોગ કરે છે તો 'તું હી રે...' માં વાંસળી ઉપરાંત ઘંટડીનો થતો ઝીણો રણકો આવા ગીતની જાદુઈ અસર ઊભી કરે છે. 'લગાન' ફિલ્મમાં પણ દેશી ઢાળના ગીતની સાથે ફ્યુઝન થતું અંજેજી ગીત પણ એ. આર. રહેમાનની સંગીત કલાનો નમૂનો છે. સંગીતકાર તરીકે એ. આર. રહેમાનનો સૌથી વધુ અસરકારક ઉપયોગ મણિરત્નને કર્યો. દક્ષિણની ફિલ્મો હિન્દીમાં ડબ્બ થઈ આવે ત્યારે એના શબ્દોનું જે રીતે ભાષાંતર થાય છે અને એમાં સંગીત પરોવાઈ છે ત્યારે એ હિન્દી સિવાય અન્ય ભાષાનું હોય એવું લાગતું નથી. એ. આર. રહેમાનને કારણે જ ચિત્રા કે મિહિત ચોહાણ કે નીતિ મોહન જોવા ગાયકોનો પરિચય હિન્દી સિનેમા પ્રેમીઓને થયો હશે. એ.આર. રહેમાનના સંગીતનો જાદુ વિસરાતો જાય (જો કે એ શક્ય નથી) એ પહેલાં એવી ફિલ્મની પ્રતીક્ષા રહે છે, કે જે એ.આર. રહેમાનની ઓળખ પાછી કરાવે.

મન-રંજન
દ્વાનિલ પારેજ

છોકરી જોઈ ઓનલાઇન

મારો મિત્ર ચીમન ચપટી નસીબનો એવો કે એની લગનની ઉમર થઈ ગયેલી એટલે કન્યાઓ જોવાનું અમે શરુ કરવા વિચારતા હતા ત્યાં જ ચીમનનો દુરુમન બનીને કોરોના આખા દેશમાં છવાઈ ગયો! પહેલા વર્ષમાં તો ઘણો બધો સમય સંપૂર્ણ લોકડાઉન અને અંશતઃ લોકડાઉન, સરકારી કરફ્યુ, જનતા કરફ્યુ-સ્વયંભૂ બંધ વિગેરેમાં વીત્યો. બીજા વર્ષે કોરોનાએ ફરીથી ઉથલો માર્યો તો ચીમનના મનમાં પ્રભૂતામાં પગલાં પડવાની બંધાયેલી આશા ઉપર જાણે કે પાણી ફરી વળ્યુ. પણ એમ કઈ ચીમન પારોડનાં પગલાં ભરે એવો નહતો... એને પણ કોઈ પણ રીતે તારક મહેતાના પત્રકાર પોપટલાલની જેમ લગન ગ્રંથિથી જોડાવું જ હતું, અને પત્નીના પ્રેમની પ્રસાદીને પામવી જ હતી...હવે લોક ડાઉન અને અંશતઃ લોકડાઉનને કારણે વાહનવ્યવહારની સેવાઓ એટલી સરળતાથી ઉપલબ્ધ થતી ન હતી. બસો દોડતી હતી પણ ચીમન બસની મુસાફરી કરીને કોરોના વાયરસને નિમંત્રણ આપવાનું જોખમ ઉપાડવા માગતો ન હતો. તો બીજી તરફ લગન માટે કન્યાઓ જોવાનું તો ગોઠવવું જ પડે!

કન્યા જોયા વગર તો લગન કેવી રીતે નક્કી કરી શકાય?? એટલે અમે મિત્રોએ જે બે ત્રણ કન્યાઓના વાલીઓએ ચીમનમાં રસ બતાવેલો એમની ચીમન સાથે ઓનલાઈન મુલાકાત કરાવવાનું ગોઠવ્યું. વીડીયો કોલિંગ કરીને ચીમન કન્યાને જૂએ અને બંને જણ તરત જ વાઈસ કોલ કરીને

વાત પણ કરી લે એવી ગોઠવણ પણ કરી નાખી. આમાં પહેલીવાર વીડીયો કોલિંગ કર્યું તો કન્યાના ઘરમાં ડ્રોઈંગ રુમમાં સોફા પર બે ત્રણ યુવતીઓ બની હતીને બેઠેલી દેખાણી. ચીમન તો દેખાવાની કન્યાઓને જોઈને પાણી પાણી થવા લાગ્યો. ચીમનના મોટાભાઈએ પહેલાં કન્યાના વડીલ સાથે અનોપચારિક વાત કરી લીધી. પછી વારો આવ્યો ચીમનનો. સોફામાં બેઠેલી ત્રણ યુવતીઓ રૂપાળી હોવાથી ચીમનને કનફ્યુઝન હતું કે આમાં એણે જોવાની કન્યા કઈ હશે?? એટલે એણે ચોખવટ કરવા પૂછી જ લાડ્યું. 'સોફામાં ત્રણ કન્યાઓ છે એમાં લગન કરનાર કન્યા પોતાનો હાથ લંબાવે તો મને જરા ખખર પડે કે મારે કોને જોવામાં છે...' ચીમન હત્યો. 'એમનો માન આપવાનું ચૂક્યો નહિ પણ એના સવાલથી સોફામાં બેઠેલી યુવતીઓએ તરત કંઈ રીએક્શન ન આપ્યું. પણ બાજુના રુમમાંથી કદાચ કન્યાનો ભાઈ એક બીજી કન્યાનો હાથ પકડીને દોરીને લાવતો હોય તેમ મોબાઈલના કેમેરા આગળ લાવીને મૂકી ગયો. ને તે છોકરીએ ચીમન સામે હાથ હલાવ્યો... ચીમને જોયું તો એ છોકરીનો ચહેરો કાળો હતો પણ તે હસી ત્યારે એના ધોળા દૂધ જેવા દાંત એને

રંગ અને વ્યંગ
અનંત પટેલ